

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXII Nr. 3

MARTIE 1954

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

IUBIȚII FRĂȚII

Multă pace de la Domnul Isus ca salutare înainte. Prilejul de a vă scrie aceste rânduri ni-l oferă noile măsuri luate de Guvernul țării noastre pentru „îmbunătățirea sistemului de contractare de legume, semințe de legume, fructe și struguri de masă”.

Ne adresăm membrilor din Comunitățile noastre care în deosebi se ocupă de cultivarea legumelor, pomilor fructiferi și viței de vie, cu îndemnul ca să dea cea mai activă sprijin realizărilor planurilor bune inițiate prin aceste măsuri.

Chiar pe primele pagini ale Sfintei Scripturi citim „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și orice pom, care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră”. Genesa 1,29.

Așa dar, folosirea legumelor și fructelor ca hrană pentru om este veche ca și omul și e consfințită de porunca divină. Legumele și fructele au alcătuit cea dintâi hrană simplă și naturală a omului și au întreținut viața omului în cursul multor veacuri, fără alte adăugiri.

Cu mult interes citim în Biblie experiența lui Daniel și a prietenilor lui, la curtea din Babilon. Ei au spus îngrijitorului: „Încearcă pe robii tăi zece zile, și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut; să te uiți apoi la fața noastră”. „După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii cari mâncau din bucatele împăratului. Îngrijitorul lua bucatele și vinul cari le erau rânduie, și le dădea zarzavaturi. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune”. (Dan. 1, 12.13 15-17).

Cu privire la valoarea fructelor cităm aici câteva din învățăturile care se află în scrierile sfinte ale Bisericii noastre:

„Cerealele, fructele, nucile și vegetalele alcătuiesc dieta aleasă de Creator pentru noi. Aceste alimente pregătite în chip cât se poate de simplu și natural sunt cele mai sănătoase și mai hrănitoare. Ele dau o tărie, o putere de rezistență și o vigoare intelectuală ce nu poate fi dobândită printr-o dietă mai complicată și mai stimulentă.

„Pentru a păstra sănătatea e nevoie de o cantitate îndestulătoare de alimente hrănitoare. Oriunde se pot cultiva fructe cu îmbelșugare, ar trebui să se pregătească în mare cantitate pentru iarnă, fie conservate, fie uscate.

Fructele ca de pildă: strugurii, merele, căpșunile, fragile și coacăzele pot fi cultivate cu folos în multe locuri,

unde sunt prea puțin întrebuințate și unde cultivarea lor este trecută cu vederea.

„Oriunde fructe uscate, ca: struguri, prune, mere, pere, piensici și caise pot fi obținute ieftin, se va vedea că pot fi folosite ca articole principale ale dietei, într-o măsură mult mai mare ca de obicei și vor avea cele mai bune rezultate în ce privește sănătatea și vigoarea oricărei categorii de lucrători.

„Domnul dorește ca cei ce trăiesc în țări unde sunt fructe proaspete mare parte din an, să-și dea seama de binecuvântarea ce o au aceste fructe. Cu cât folosim în mai mare măsură fructele proaspete chiar așa cum au fost rupte din pom cu atât mai mare binecuvântare vom avea.

Ar fi mai bine pentru noi să fierbem mai puține alimente și să mâncăm mai multe fructe în stare naturală”.

Cultivarea legumelor și fructelor a fost totdeauna o ocupație de cinste, plăcută și sănătoasă deoarece se face în aer liber și totodată fiind și un izvor de venituri atât pentru producător cât și pentru țară.

Condițiile în care astăzi se poate face cultivarea legumelor și fructelor sunt extrem de favorabile deoarece chiar Statul oferă condiții de contractare pentru cumpărarea lor foarte avantajoase, cum sunt de exemplu: Scutiri de cote, sprijin pentru procurarea de îngrășăminte, materiale contra dăunătorilor, semințe pe credit, avansuri și materiale pentru răsadnițe, carburanți pentru motoare sau prime de producție. De asemenea pepiniere speciale sunt înzestrate cu tot felul de pomi fructiferi iar Sfaturile Populare prin personalul bine calificat ce-l au, sunt gata a da toate îndrumările necesare potrivit diferitelor regiuni.

Pentru membrii Comunităților noastre pentru cari cantitățile prea mari de struguri formau o problemă, prin Hotărârea Guvernului în legătură cu contractele privitoare la fructe chestiunea s-a rezolvat în chipul cel mai bun. Cantitățile nu mai contează, deoarece vânzarea este asigurată. Bine înțeles că se cere calitate; dar și în privința aceasta credem că atât cei cari se ocupă de cultivarea legumelor cât și cei ce se ocupă cu fructele se vor dovedi a fi și ei printre cei din frunte.

Sfătuim deci pe frații noștri membri în gospodăriile colective, întovărășirile agricole sau gospodăriile individuale care au specialitatea cultivării legumelor și pomilor fructiferi să facă din timp aceste contractări, ca

apoi să poată beneficia de avantajele legate de aceasta, contribuind în felul acesta la buna dezvoltare a economiei țării și la fericirea oamenilor muncii.

Zăpada căzută din abundență în iarna aceasta va prilejui un an plin de roade la toate culturile și deci și pentru culturile de legume cum și pomilor fructiferi.

Prin munca voastră sirguincioasă și conștiincioasă, iubii frați, veți contribui în cursul anului 1954 în mare

masură la aprovizionarea cu legume și fructe a oamenilor muncii de la orașe, și veți asigura industriei alimentare, materiile prime necesare.

Vă urăm spor la muncă și un an îmbelșugat în producerea legumelor, fructelor și strugurilor de masă.

Domnul să-și reverse binecuvântarea Lui peste ostenele voastre.

Comitetul Uniunii de Conferințe A.Z.S.

STUDII BIBLICE

LUCRAREA DE MÂNTUIRE

1. Ce mărturie dă apostolul Ioan despre o experiență personală a sa? 1 Ioan 4,14.

2. Numai în ce fel poate fi făcută lucrarea de mântuire? 1 Ioan 3,5.

Domnul Isus veni pe lume ca să ia păcatele, să ierte vina fiecăruia și să curețe de murdăria păcatului. Dacă pentru aceasta Domnul S-a născut ca om, a suferit și a murit, au nu va face El această lucrare de mântuire pentru cine o dorește și o cere?

3. Ce este păcatul, în lumina Cuvîntului lui Dumnezeu? 1 Ioan 3,4.

4. Pentru ce S'a arătat Fiul lui Dumnezeu? 1 Ioan 3,8 u.p.

Venirea Mântuitorului pe lume avea de scop desființarea păcatului din viața ființei omenești. În viața de biruință deplină a Domnului Isus asupra păcatului, în suferințele Sale, în moartea și în învierea Sa avem asigurarea desființării păcatului din lume și nădejdea unei fericite vieți veșnice.

5. Cum este descrisă iubirea lui Dumnezeu față de noi, prin Fiul Său? 1 Ioan 4,10.

Ispășire înseamnă: împăcare, expiere, satisfacție, răscumpărare. Dumnezeu dădu pe Domnul Hristos, ca să ne împăce pe noi cu Sine, și astfel noi, curățiți de El pe deplin, să putem ajunge la o neîmpiedecată legătură cu Dumnezeu.

6. Prin ce sîntem curățiți de orice întinăciune a păcatului? 1 Ioan 1,7.

Când Isus Hristos luminează cu lumina Sa lăuntru nostru, atunci vedem cât de mînjiți sîntem. Atunci înțelegem cu adevărat că numai sîngele lui Hristos ne poate curăți.

7. Ce-i revine credinciosului să facă pentru a dobîndi iertarea și curățirea de păcate? 1 Ioan 1,9.

Se întîmplă ca Satana să ne facă să gîndim că greșelile și păcatele noastre sînt atît de mari, încît Domnul Isus nu va asculta rugăciunile noastre ca să ne mîntuiască. El ne va șopti că degeaba ne rugăm, căci am păcătuit greu înaintea lui Dumnezeu. Dar noi îi vom răspunde: „Sîngele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat“.

8. Ce măsuri au fost luate în vederea mijlocirii pentru noi înaintea lui Dumnezeu? 1 Ioan 2,1.

Sînt și de acei, care au cunoscut iubirea iertătoare a lui Hristos, și care văzînd caracterul lor mereu cu defecte și viața lor mereu presărată cu greșeli, încep să se îndoiască, dacă inima lor a fost reînnoită. Chiar așa dacă ar fi, nu trebuie să ne descurajăm. Chiar dacă sîntem biruiți de păcat, noi tot nu sîntem dați afară, nici părăsiți sau lepădați de Dumnezeu. Hristos este mereu la dreapta Tatălui, mijlocind pentru noi.

9. Cîți se pot folosi de mijlocirea Domnului Hristos, dacă vor? 1 Ioan 2,2.

INSEMNĂTATEA VORBIRII CURATE

1. Cum se ruga psalmistul cu privire la cuvintele buzelor sale? Ps. 141,3.

Această rugăciune ar trebui să fie rugăciunea ori-

cărui credincios. Dacă ea ar fi înălțată zilnic și cu o sinceră dorință de îndreptare și o continuă străduință de a veghea asupra felului nostru de vorbire, multe cuvinte nepotrivite ar rămîne nerostite. Aceasta ar influența, spre bine, atît viața din cămin, cît și cea din comunitate.

2. Cu ce ocazie ne vom întîlni cu propriile noastre cuvinte nefolositoare pe care le rostim? Mat. 12,36.

3. Ce lucrare vor putea face cuvintele noastre, rostite încă pe cînd trăiam în trup? Vers. 37.

Adevărul despre efectul cel mare pe care cuvintele noastre îl vor avea în ziua cînd Dumnezeu va cere socoteală fiecăruia cu privire la viața sa, ne este făcut cunoscut de către Insuș Domnul Isus Hristos. Bine este, ca fiecare credincios să-și amintească mereu de acest lucru, cugetînd cu toată seriozitatea la acest Cuvînt al lui Dumnezeu.

4. Ce sfat este dat prin apostolul Iacob cu privire la ascultare și vorbire? Iacob 1,19.

5. Ce fel de cuvinte să nu se audă printre credincioși? Efes. 5,4; 4,29 pr.p.

6. De ce lucru trebuie să ținem seamă în vorbirea noastră? Efes. 4,29 u.p.

7. Ce rezultat poate avea o umblare și o vorbire evlavioasă? 1 Petru 2,12.

Despre legătura noastră cu Isus Hristos vorbește în mod minunat, nu o formă de evlavie, ci o umblare cinstită în viață și o vorbire demnă de numele pe care îl purtăm.

8. Cum vorbesc acei care sînt nepăsători față de cuvintele lor? Ps. 12,2,4.

9. Ce ne este descoperit despre acei care vorbesc în felul acesta? Vers. 3.

10. Care este izvorul vorbirii? Luca 6. 45.

Cuvintele buzelor noastre izvorăsc din belșugul inimii. Iubirea vorbește mai iscusit prin fapte decît prin cuvinte; totuși cuvintele rostite din inimă și însoțite de o viață de iubire au o influență și o putere nemăsurată spre bine.

11. Prin ce fel de cuvîntare a căutat apostolul Pavel să vorbească atenienilor despre Hristos, și cu ce rezultat? Fapte 17,28—33.

Apelul cel măestru al apostolului a căzut în mare parte în urechi surde. Deși lucrarea sa în Atena nu a fost cu totul în zadar, totuși rodul a fost comparativ slab.

12. Cum vorbește apostolul despre contrastul între iscusința în vorbire și iubire? 1 Cor. 13,1.

Măestria în vorbire, fie dela amvon, sau în con-vorbirea intimă, nu valorează nimic dacă spiritul iubitor al lui Hristos nu este prezent în viața aceluia care rostește cuvintele.

Mulți înalță rugăciuni fără miez, în formă de predică. Aceștia se roagă la oameni, nu la Dumnezeu. Dacă ei s'ar fi rugat la Dumnezeu, și ar fi înțeles cu adevărat ceea ce fac, s'ar fi alarmat de îndrăzneala lor, căci ei țîn lui Dumnezeu, în formă de rugăciune, o cuvîntare, ca și cum Creatorul Universului ar fi avut nevoie de informațiuni asupra chestiunilor generale ce se petrec sub ochii Săi. Toate rugăciunile de felul acesta, sînt asemenea aramei sgomotoase și chimvalului zăngănitor.

IUBIREA ȘI DARUL PROFETIC

1. Cine dă unui om darul profetic? Num. 12,6.

2. In ce chip personal S'a descoperit Dumnezeu prin Moise? Vers. 7, 8. pr. p.

3. Ce întâmplare dovedește că adevăratul cuvânt profetic vine de la Dumnezeu? Num. 23. 5.12.20.

Desamăgit în speranțele sale după bogăție și cinste, căzut în disgrăția regelui Balac al Moabului, și dându-și seama că și-a atras și neplăcerea lui Dumnezeu, Balaam (profetul) se întoarse din misiunea aleasă de sine însuși. După ce ajunse acasă la sine, puterea stăpînitoare a Spiritului lui Dumnezeu l-a părăsit și lăcomia, care fusese doar ținută în frâu, puse stăpînire asupra lui. El era gata să recurgă la orice mijloace pentru a cîștiga bogăția făgăduită de Balac. Din cauza aceasta, sfîrșitul vieții lui n-a fost cum și l-a dorit singur, cînd a zis: „O de a-și muri de moartea celor neprihăniți și sfîrșitul meu să fie ca al lor“.

4. Ce importanță are descoperirea lui Dumnezeu, în planul Lui față de biserica Sa? Amos 3, 7.

Omul nu poate prin cercetare omenească să afle pe Dumnezeu. Nimeni să nu încerce să ridice vălul care acoperă strălucirea lui. Cît de nepătrunse sînt judecățile Lui, și cît de neînțelese sînt căile Lui! Nicio minte muritoare nu poate pătrunde taina în care locuiește și lucrează Dumnezeu. Numai ceea ce socotește El potrivit să descopere, aceea înțelegem noi despre El. Inima credincioasă se pleacă în fața marelui EU SUNT.

5. Prin mijlocirea cui revarsă Dumnezeu darul profetic? 2 Petru 1,21.

6. Cui sînt descoperite tainele lui Dumnezeu? Mat. 13,11 pr.p.

7. Ce adîncă taină spirituală a fost dat sfinților să înțeleagă? Col. 1,26.27.

Taina descoperită fiecărui sfînt a lui Dumnezeu este: „Hristos în voi“. Din moment ce această taină este descoperită, Hristos devine o realitate pentru credincios.

Încrezându-ne deplin în Dumnezeu, bizuindu-ne pe meritele lui Isus ca un Mîntuitor iertător de păcate, vom primi dela El tot ajutorul spiritual necesar. Să nu privească nimeni la sine însuși ca și cum ar avea putere să se mîntuiască singur. Isus a murit pentru noi fiindcă noi nu putem face aceasta. În El este nădejdea și îndreptățirea noastră.

8. Cu cîtă sîrguință caută credinciosul să înțeleagă Cuvîntul lui Dumnezeu? Prov. 2, 3. 4.

9. Care va fi rodul străduințelor lui? Vers. 5.6.

Cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos dovedită în caracter este cheia care deschide porțile cerești. Dumnezeu dorește ca toți aceia care se încred în Hristos să aibă această cunoștință.

10. De unde poate credinciosul să obțină înțelepciunea și cunoștința? Col. 2, 2. 3.

11. Care va fi efectul locuirii Cuvîntului lui Dumnezeu în inima celui credincios? Col. 3,16.

12. Deși darul profetic, înțelegerea tainelor și cunoștința trebuie să fie dorite de credincios, totuși ce le întrece pe toate? 1 Cor. 13,2.

CREDINȚA ȘI IUBIREA

1. Ce este credința în lumina Cuvîntului lui Dumnezeu? Ebrei 11,1.

Credința este încrederea în Dumnezeu — încrederea că El ne iubește și știe ce este spre cel mai mare bine al nostru.. Ea ne face să alegem calea lui Dumnezeu, să primim înțelepciunea și tîria Sa, și tot ea ne conduce să primim — în locul păcătoșeniei noastre — neprihănirea Domnului Hristos. Cre-

dința primește dela Dumnezeu acea viață care produce creștere spirituală.

2. Ce exemplu de creștere în credință este prezentat de apostolul Pavel? 2 Cor. 4,16.

În religia lui Hristos este o influență reînnoitoare ce transformă întreaga ființă ridicînd pe credincios deasupra oricărui vițiu degradator și josnic, și înălțîndu-i cugetele și dorințele către Dumnezeu. Unit cu Cel Infinit, el este făcut părtaș al firii divine. Asupra lui săgețile păcatului nu au niciun efect, căci el este îmbrăcat cu haina neprihănirii lui Hristos.

3. Ce făgăduință este făcută celui la cărui inimă este plină de încredere în Dumnezeu? Isaia 26,3.

Vîlul și adevăratul Dumnezeu în care credincioșii își pun încrederea lor nu este un Dumnezeu al vrajbei și al neînțelegerii, ci al păcii desăvîrșite. Această pace El făgăduiește că o va da și credincioșilor Săi iubiți. Tocmai de aceea ei se vor lăsa stăpîniți numai de gânduri de bună înțelegere și pașnică viețuire cu toți oamenii. Făcînd așa ei vor avea parte odată și de pacea eternei împărății a lui Dumnezeu.

4. Ce aduce credința în inima celui credincios? Rom. 5, 1.

Păcatele ne-au distrus pacea. Cît timp eul este nesupus, noi nu putem afla odihnă. Patimile cele mari ale inimii nu pot fi stăpînite de nici o putere omenească. Dar Acela care prin Cuvînt a pacificat valurile mării Galileii, a rostit cuvînt de pace pentru orice suflet.

5. Care este rodul credinței în Dumnezeu? Ps. 78,7; Iacob 2,22.

Într'o anumită împrejurare, israeliții au luat chivotul lui Dumnezeu în mijlocul lor, crezînd că în felul acesta vor izbuti în lucrarea lor. Cu acea ocazie, ei nu și-au dat seama că credința lor era o credință numai cu numele. Legea lui Dumnezeu, ce se găsea în chivot, era un simbol al prezenței lui Dumnezeu; dar ei au aruncat dispreț asupra poruncilor, și au mîhnit Spiritul Domnului dintre ei. Păcatul lor îi despărțise de Dumnezeu, și El nu putea să-i ajute atîta timp cît ei trăiau în neascultare față de poruncile Domnului.

6. Care este lucrarea neprihănirii? Isaia 32, 17. 18

Harul Domnului Hristos care împacă sufletul cu Dumnezeu, liniștește frămîntarea patimilor omenești, și în iubirea Lui inima găsește odihnă.

7. Pe ce este întemelată adevărata credință? 1 Cor. 2, 5.

8. Al cui dar este credința? Efes. 2, 8.

9. Ce nu trebuie să facă un adevărat credincios? Iacob 2, 1—4.

Dumnezeu nu caută la fața nimănu!. Înaintea Lui toți oamenii sunt egali. Jertfa cea mare adusă în persoana Fiului Său, pe Golgota, are valoare egală pentru orice ființă omenească. Nici credincioșii lui Dumnezeu nu trebuie să caute la fața oamenilor.

CREDINȚA ȘI IUBIREA

(Continuare)

1. Asupra cui rostește Dumnezeu binecuvîntarea Sa? Ier. 17, 7.

2. Cu ce este comparat un astfel de credincios? Vers. 8.

3. Ce spunea Domnul Isus că a adus tîmăduirea unei femei bolnave? Mat. 9, 22.

4. Ce va dobîndi credinciosul ca sfîrșit al credinței sale? 1 Petru 1, 9.

Adesea, credinciosul este cercat în viața sa de credință. Aceasta se întîmplă tocmai pentru ca credința să fie curățită de tot ceea ce nu este potrivit în ea. Isus Hristos, însă, veghează asupra acestei cercări. El știe ce este de nevoie pentru curățirea

prețioasei comori, care este credința. Dacă credinciosul trece cu bine proba, el va avea, ca urmare, lauda, slava și cinstea pe care i-o va da Isus Hristos în ziua arătării Sale, împreună cu mîntuirea sufletului pentru veșnicie.

5. Ce spune Isus Hristos despre puțința celui care crede? Marcu 9, 23.

Credința este un element esențial al împlinirii rugăciunii. Cu statornică credință ca a lui Iacob, cu neclintită stăruință ca a lui Ilie, noi putem prezenta cererile noastre Tatălui, cerând cele ce El a făgăduit. Onoarea numelui Său este pusă în joc pentru împlinirea Cuvîntului Său.

6. Prin ce se cîștigă biruință asupra păcatului? 1 Ioan 5, 4 u. p.

Cu deplină asigurare a credinței, noi putem spera că Dumnezeu își va uni atotputernicia Sa cu eforturile noastre, pentru slava numelui Său. În viață noi avem de întîmpinat destule greutăți, dar îmbrăcați în puterea neprihănirii lui Isus Hristos, noi putem obține biruința asupra greutăților, precum și a ispitelor felurite ale păcatului.

Adevărata credință este viață. O credință vie înseamnă o creștere în putere, o încredere statornică, prin care sufletul ajunge puternic.

7. Păstrîndu-și cu tărie credința, ce a putut spune apostolul Pavel către sfîrșitul vieții Sale? 2 Tim. 4, 7. 8.

8. Prin ce făgăduință asigură Isus Hristos viața veșnică aceluia care crede? Ioan 11, 25—27.

9. Ce a zis Isus Hristos despre credință? Marcu 11, 23.

10. Ce folos ar avea un astfel de credincios, dacă n'ar avea iubire? 1 Cor. 13, 2 u. p.

Iubirea, adevărata iubire față de semenii noștri, dovedește iubire față de Dumnezeu. Se poate ca să facem mare vîlvă de credința noastră, dar fără iubire ea nu valorează nimic. Fără iubirea plină de sacrificiu de sine, așa cum este trăită în intimitatea lui Isus și dovedită în viața Sa, noi suntem aramă sgomotoasă și chimval zăngănitor.

DĂRNICIA CREȘTINĂ

1. Ce ne-a învățat Isus Hristos cu privire la dărnicie? Mat. 5, 42.

Lucrarea de ajutorare practică este cu mult mai eficace decât numai predicarea. Credinciosul are dator a să ajute pe cel lipsit. Lipsurile sufletului pot fi satisfăcute numai prin iubirea lui Hristos. Dacă Hristos locuiește în noi, atunci inimile noastre vor fi pline de compătimire divină; izvoarele închise ale unei iubiri serioase și asemănătoare cu ale lui Hristos, vor fi atunci redeschise.

2. Ce va face adevăratul credincios în fața nevoii de a ajuta pe cel lipsit? Luca 12, 33. 34.

3. Cum era învățat să procedeze, în privința aceasta, vechiul Israel? Deut. 15, 7. 8.

În anii care au urmat după întoarcerea din captivitatea babiloniană, Iudeii cei bogați au procedat cu totul contrariu acestor porunci. Când săracii aveau nevoie de bani spre a plăti tributul împăratului, cei bogați le împrumutau bani, dar căutau să profite mult din acest lucru. Luînd cu ipotecă pămînturile săracilor, ei încet, încet, aduseseră pe nefericiții datornici în cea mai neagră mizerie. Mulți fuseseră nevoiți să-și vîndă fiii și fiicele ca sclavi.

Învățătura dată de Dumnezeu vechiului Israel conține principiile adevărului și dreptății care trebuie luate în seamă de biserică. Acela care iubește pe Dumnezeu nu va împovăra viața fraților săi. El va căuta să ușureze greutățile, și să se îngrijească de nevoile celor ce ar fi în lipsă.

4. Ce trebuiau să facă acei care posedau bunuri pămîntești? 1 Tim. 6, 17. 18.

5. Cum trebuia să fie tratat cel lipsit, chiar dacă el era străin de credință? Lev. 25, 35. 37.

6. Ce învățătură trebuia să ia vechiul Israel din experiența vieții lui ca rob în țara Egiptului? Exod. 23, 9.

Dacă vechiul Israel ar fi luat seama la aceste învățături și ar fi arătat bunătate față de acei care nu erau de neamul și credința fiilor lui, influența lor asupra neamurilor învecinate ar fi fost mai întinsă și mai puternică. Tot la fel, dacă fiecare credincios ar fi cu adevărat un urmaș al lui Isus Hristos, cel bun, blînd și îndelung răbdător, influența dătoare de viață ar fi mult mai mare și privirile multora s'ar îndrepta către Acela care ne-a iubit atît de mult.

7. Ce făgăduință este făcută de Domnul Hristos, chiar și aceluia care ajută cu un pahar cu apă? Marcu 9, 41.

8. În ce spirit ar trebui să fie făcut orice dar? 2 Cor. 9, 7 pr. p.

9. Cum privește Dumnezeu pe credinciosul care dă cu bucurie? Vers. 7 u. p.

DĂRNICIA CREȘTINĂ

(Continuare)

1. Asupra cărui lucru ni se atrage atenția prin Cuvîntul lui Dumnezeu? Mat. 6, 1.

2. Ce scop să nu fie urmărit prin dărnicia pe care o facem? Vers. 2 pr. p.

3. Cum ar trebui făcută orice milostenie? Vers. 3.

4. Dela cine va primi un astfel de credincios răsplata? Vers. 4.

În ce privește milostenia, rugăciunea și postul, Isus Hristos a zis, să nu se facă nimic pentru a atrage atenția sau a cîștiga lauda.

5. Ca pentru cine este socotit orice dar făcut din iubire? Mat. 25, 40.

6. Ce este îndemnat credinciosul să facă față de cei lipsiți? Isaia 58, 7.

7. Cu ce nu poate fi înlocuit ajutorul real pe care credincioșii trebuie să-l dea în caz de nevoie? Iacob 2, 15. 16.

Noi putem pretinde a fi urmași ai lui Hristos; putem afirma că noi credem adevărul din Cuvîntul lui Dumnezeu; însă o așa credință nu face aproapei noastre nici un bine, dacă credința noastră nu este exprimată prin viața noastră. Mărturisirea noastră poate să fie înaltă ca cerul, dar ea nu ne va mîntui nici pe noi, nici pe aproapele nostru, dacă noi nu sîntem adevărați creștini. Un exemplu demn va folosi mai mult decât toate mărturisirile noastre.

8. Cine spune Dumnezeu că va trăi negreșit? Ezech. 18, 5. 7. 9.

9. Pentru ca să fie bine plăcute lui Dumnezeu darurile noastre, cu ce trebuie să fie ele însoțite întotdeauna? 1 Cor. 13, 3.

Oricît ar fi darul nostru de mare sau mic, dacă nu este însoțit de iubirea inimii, el nu folosește nimic dăruitorului.

10. Ce fel de jertfe îi plac și astăzi lui Dumnezeu? Ebrei 13, 16.

Intreprinderea Poligrafică Nr. 2

București - Str. Brezoianu 23-25